

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/96/2020
Identifikačné číslo spisu:	5118213911
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:5118213911.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého C. Q., narodeného X. P. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov - matky K. A., bývajúcej v Y. W. XXX, zastúpenej JUDr. Zdenkou Hruškovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Makovického 7, a otca V. Q., bývajúceho v Q. XXX, zastúpeného JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Tatranská 300/8, o úpravu práv a povinností k maloletému, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 30 P 263/2018, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. februára 2020 sp. zn. 5 CoP 5/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Otec je p o v i n n ý nahradiť matke trovy dovolacieho konania vo výške 184,62 eura na účet JUDr. Zdenky Hruškovej v lehote 3 dní o d právoplatnosti uznesenia.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 30 P 263/2018 -373 z 9. októbra 2019 zveril maloletého C. do osobnej starostlivosti matky a rozhodol, že obidvaja rodičia budú maloletého C. zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého C. výživným vo výške 230,- eur mesačne od 1. októbra 2018, pričom sumu 200,- eur je otec povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a sumu 30,- eur je otec povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletého, ktorý matka zriadi maloletému v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1. októbra 2018 do 31. októbra 2019 vo výške 1.700,- eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 200,- eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Nedoplatok vo výške 390,- eur uložil otcovi zaplatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na osobitný účet maloletého, ktorý matka zriadi maloletému v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Upravil styk otca s maloletým, ktorý je oprávnený stretávať sa s maloletým C. a to každý nepárny týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 17:30 hod., každý párny týždeň od stredy od 16:00 hod. do štvrtka do 16:00 hod., každý párny rok od 24.12. od 9:00 hod. do 25.12. do 17:30 hod., každý nepárny rok od 26.12. od 9:00 hod. do 27.12. do 17:30 hod., každý

nepárny rok od 30.12. od 17:00 hod. do 31.12. do 17:30 hod., každý páry rok od 31.12. od 17:00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 17:30 hod. Od Veľkonočnej soboty od 10:00 hod. do Veľkonočnej nedele do 17:30 hod. každý páry rok, a každý nepárny rok od Veľkonočnej nedele od 17:30 hod. do Veľkonočného pondelka do 17:30 hod. Určil, že otec si maloletého prevezme od matky v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia odovzdá maloletého matke v mieste bydliska matky. Matke uložil povinnosť maloletého na stretnutie riadne pripraviť. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je potrebné upraviť práva a povinnosti k maloletému C., keďže rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti a na úprave práv a povinností k maloletému sa nedokážu dohodnúť. Vzhľadom k tomu, že zo strany matky neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletého a otec súhlasil so zverením maloletého do jej starostlivosti, súd zveril maloletého C. do osobnej starostlivosti matky.

1.2. K určenej výške výživného uviedol, že suma 230,- eur zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca s prihliadnutím na jeho príjmy, ktoré má zo živnosti, na jeho majetkové pomery a nevyhnutné výdavky. Matka je na rodičovskej dovolenke od februára 2019, jej priemerný mesačný príjem je vo výške 574,- eur. Poberá rodičovský príspevok vo výške 280,- eur. Mesačne uhrádza poplatok za jasle pre maloletého v sume 417,- eur, ďalej bežné náklady spojené s bývaním a na domácnosť. Maloletý C. navštevuje detské jasle od decembra 2018, nie sú s ním spojené iné zvýšené výdavky. Otec má bežné výdavky na bývanie, domácnosť, je spoluvlastníkom apartmánu v rozsahu 1/2, ktorý od februára 2019 prenajíma ako živnostník, ako aj je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich v k. ú. Q.. Určené výživné v sume 200,- eur mesačne od 1. októbra 2018, považoval súd prvej inštancie za primerané možnostiam a schopnostiam otca, ako aj odôvodneným potrebám a veku maloletého. Z tohto dôvodu určil aj sumu 30,- eur na tvorbu úspor pre maloletého. V prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výživného v sume 300,- eur zamietol.

1.3. Ohľadne úpravy styku otca s maloletým, zohľadnil dohodu rodičov o úprave styku počas Vianoc, Veľkej noci; pričom podotkol, že považoval za preukázané, že otec má vytvorené podmienky k tomu, aby maloletý C. trávil u neho čas aj počas noci a v konaní zároveň nebolo preukázané, že by nedokázal zabezpečiť starostlivosť o maloletého.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku účinného od 1. júla 2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“).

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na základe podaných odvolaní rodičov maloletého, rozsudkom č. k. 5 CoP 5/2020-447 z 18. februára 2020 rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti napadnutých výrokov zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého C. výživným vo výške 300,- eur mesačne od 1. októbra 2018 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1. októbra 2018 do 29. februára 2020 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- eur k rukám matky spolu s bežným výživným až do vyrovňania pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Upravil styk otca s maloletým, ktorý je oprávnený sa s ním stretávať, každý nepárny týždeň od soboty od 16:00 hod. do nedele do 17:30 hod., každý páry týždeň od stredy od 16:00 hod. do stredy do 17:00 hod., každý páry rok od 24.12. od 9:00 hod. do 25.12. do 17:30 hod., každý nepárny rok od 26.12. od 9:00 hod. do 27.12. do 17:30 hod., každý nepárny rok od 30.12. od 17:00 hod. do 31.12. do 17:30 hod., každý páry rok od 31.12. od 17:00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 17:30 hod. Počas veľkonočných sviatkov od Veľkonočnej soboty od 10:00 hod. do Veľkonočnej nedele do 17:30 hod. každý páry rok, a každý nepárny rok od Veľkonočnej nedele od 17:30 hod. do Veľkonočného pondelka do 17:30 hod.; s tým, že určil, že otec si maloletého prevezme od matky v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia odovzdá maloletého matke v mieste bydliska matky; a matka je povinná maloletého na stretnutie riadne pripraviť. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd v súvislosti s určením výživného vo výške 300,- eur a s tým spojeným vyhodnotením (potenciálnych) príjmov otca uviedol, že otec maloletého je schopný platiť výživné v uvedenej výške, lebo mu to umožňujú jeho majetkové pomery, a preto v tejto časti napadnuté rozhodnutie zmenil v súlade s ustanovením § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1. júla 2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Zdôraznil, že otec býva v rodinnom dome,

ktorého je spoluvlastníkom v podiele 1/4, spoločne s mamou, ktorá je zamestnaná, a bratom, ktorý je živnostník, pričom on prispieva na úhradu tretiny nákladov. Ďalej je spoluvlastníkom apartmánu v podiele 1/2 v Hrabovskej doline, ktorý od februára 2019 prenajíma ako živnostník. V tejto súvislosti sa nestotožnil s tvrdením otca, že mu z prenájmu apartmánu neostáva žiaden príjem, pretože ak by bol jeho príjem z tejto činnosti po odpočítaní dane a nákladov stratový, táto činnosť by z hľadiska účelu prevádzkovania živnosti nemala logiku a význam. Zároveň považoval za preukázané, že otec je vlastníkom viacerých pozemkov v k. ú. Q.. Odvolací súd sa zároveň nestotožnil s tvrdením otca, že výstavba rodinného domu je financovaná pánom Q. S., lebo stavebné povolenie bolo vydané na staviteľa - otca, ako aj nesúhlasil s jeho tvrdením, že rýpací stroj JCB 4 CX, v súvislosti s ktorým ponúkal na webovom portáli bazos.sk zemné, výkopové a búracie práce, sa nachádza v dezolátnom stave, pretože by inak neponúkal v inzeráte uvedené služby, ktoré zabezpečuje práve touto technikou s použitím predmetného stroja. Napokon pri posudzovaní schopností a možností otca, odvolací súd zohľadnil aj jeho potenciálne majetkové pomery, keď konštatoval, že pomoc bratovi v autoservise nemá prednosť pred vyživovacou povinnosťou k maloletému dieťaťu, nakoľko táto vyživovacia povinnosť predchádza iným vyživovacím povinnostiam a tiež aj iným povinnostiam či pomoci blízkym. Ak sa teda otec maloletého dobrovoľne vzdal potenciálneho príjmu, pri určení výživného sa na túto skutočnosť prihliada. Dodal, že otec pred rozhodnutím súdu uhrádzal výživné vo výške 300,- eur mesačne dobrovoľne, a preto z dôvodu nepreukázania podstatnej zmeny pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného, aj keď bolo platené na dobrovoľnej báze, odvolací súd túto sumu určil ako bežné výživné.

2.2. Vo vzťahu k úprave styku maloletého s otcom odvolací súd prihliadol na vek maloletého, na jeho aktuálne materiálne a vývinové odôvodnené potreby, na vzťah rodičov k dieťaťu a dospel k záveru, že v najlepšom záujme maloletého dieťaťa je zmena úpravy styku. Vzhľadom na útlý vek dieťaťa a k tomu patriace uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa, odvolací súd uviedol, že dieťa v tomto veku potrebuje neustálu prítomnosť matky, na ktorú je citovo naviazané, a s ohľadom aj k tomu, že matka vo väčšine prípadov ostáva doma s dieťaťom do jeho troch rokov veku. Pre zachovanie citových väzieb s otcom odvolací súd považoval úpravu styku otca s maloletým v rozsahu každý nepárny týždeň od soboty do nedele, a každý párny týždeň v stredu za primeranú.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie otec maloletého, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, lebo mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že napadnuté rozhodnutie vo výroku o výške výživného a vo výroku o úprave styku s maloletým porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces. Podľa jeho názoru, sa súde nižších inštancií nevysporiadali s jeho argumentáciou, ktorou preukázal, z akých dôvodov nie sú jeho zárobkové schopnosti a možnosti na takej úrovni, ktorá by odôvodňovala určenie tak vysokého výživného. Súde nezohľadnili ním predložené výpisy z účtov, daňové priznanie, potvrdenie od zamestnávateľa, z ktorých bolo zrejmé, že jeho príjmy nepostačujú na platenie určeného výživného. Ďalej namietal zmätočné odôvodnenie inzercie stroja odvolacím súdom, ktorý vlastní jeho brat. Zároveň poukázal na to, že súde nesprávne vyhodnotili existenciu skutočného zisku z prenájmu apartmánu v Hrabovskej doline a uspokojili sa výlučne len s citáciou zákona. Nesúhlasil s odôvodnením súdu ohľadne skrátenia úpravy styku s maloletým. Uviedol, že odvolací súd rozhodnutie o úprave styku s maloletým odôvodnil len všeobecným faktom, že matky bývajú s deťmi do troch rokov veku neustále. Poukázal na to, že rozhodnutie o úprave práv a povinností k maloletým deťom má byť posúdením individuálnych, jedinečných skutkových okolností každého prejednávaneho prípadu a má zohľadňovať najmä záujem dieťaťa. V danom prípade dieťa bolo zmätené a v dôsledku kratšieho styku s otcom malo spôsobený stres a nepríjemné pocity. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považoval za zmätočné, nejasné a nekonzistentné. Navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie, alternatívne zrušiť obe rozhodnutia súdov nižších inštancií a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Matka v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že v danom prípade nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Podľa jej názoru, odvolací súd riadne odôvodnil rozhodnutie, uviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení

dôkazov riadil, ako aj vec správne posúdil. Zároveň poukázala na to, že súd nie je povinný odpovedať na každú námietku účastníka konania. Zdôraznila, že Najvyšší súd Slovenskej republiky viackrát zdôraznil, že otázky týkajúce sa správnosti vyhodnotenia schopností, možností a majetkových pomerov výživou povinnej osoby sú otázkami skutkovými, pri ktorých nie je dovolanie prípustné. Navrhla dovolanie odmietnuť, prípadne zamietnuť podľa § 448 CSP. Uplatnila si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súhlasí, aby dovolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. Iné skutočnosti k veci neuviedol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) v spojení s ustanovením § 2 CMP po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania, v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP a v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

10. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sú nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

12. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný tak, ako sú obsahovo vymedzené v podanom dovolaní.

13. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 26/94). Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých

procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces.

14. Do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je výslovne upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov (čl. 46 ústavy). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Porušením práva na spravodlivý proces je nesporné aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktorá vyšla najavo, alebo boli kvalifikovane namietané, ale nižšie súdy ich právne nezhodnotili v celom súhrne posudzovaných skutkových okolností bez toho, aby dostatočným spôsobom odôvodnili ich irelevantnosť.

15. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavného súdu“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (porov. sp. zn. IV. ÚS 14/07). Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku.

16. V preskúmvanej veci uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP v súvislosti s namietaným zmätočným a nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd nepovažoval za opodstatnený, lebo odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 CSP, je jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné. V odôvodnení rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií uviedli obsah podstatných skutkových tvrdení účastníkov konania a dôkazov vykonaných v konaní, ako aj uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali príslušné ustanovenia Zákona o rodine, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k zmene napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorú náležite odôvodnil, prečo po posúdení schopností a možností otca a jeho (potenciálnych) majetkových pomerov, a ako aj po zohľadnení odôvodnených potrieb dieťaťa, najmä aj jeho veku, dospel k záveru o dôvodnosti zmeny výšky výživného, ako aj zmeny úpravy styku. V konaní neboli preukázané žiadne iné rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré by bolo potrebné zohľadniť, ani ďalšie vyživovacie povinnosti povinných. Odvolací súd náležite zohľadnil aj najlepší záujem maloletého, jeho útlý vek aj vo vzťahu k úprave stretávania sa, a preto ani v tejto časti uplatnené námietky týkajúce odôvodnenia rozhodnutia resp. jeho zmätočnosti neboli opodstatnené.

17. V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj ústavného súdu platí, že judikatúra síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

18. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Súdy nižších inštancií správne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vykonané dôkazy vyhodnotili jednotlivo a ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP), ako aj náležite rozhodnutie odôvodnili v súlade s náležitosťami vyplývajúcimi z § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP a § 2 CMP. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho

vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (porov. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010).

19. Z týchto dôvodov dovolací súd dovolanie otca odmietol podľa § 447 písm. c) CSP, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

20. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ustanovení § 453 ods. 1 CSP a § 58 v spojení s § 55 CMP tak, že uložil otcovi maloletého nahradiť matke trovy dovolacieho konania vo výške 184,62 eura z titulu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za 2 úkony právnej služby á 81,69 eura (prevzatie a príprava, vrátane porady, vyjadrenie k dovolaniu), 2 x režijný paušál á 10,62 eura v súlade s ustanovením § 13a ods. 1 písm. a), c) v spojení s § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby v znení neskorších predpisov. Dovolací súd považoval priznanie náhrady dovolacieho konania za spravodlivé v danej veci z dôvodu, že dovolanie otca bolo odmietnuté ako neprípustné, a matke v súvislosti s dovolacím konaním vznikli náklady spojené s právnym zastúpením, ktoré si v mimosporovom konaní riadne uplatnila.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.